

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2280/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.20.944/2023/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője útján (Lohn Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Lohn Balázs) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria Pfv.20.944/2023/8. számú ítélete, valamint a Kúria által felülvizsgált Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.191/2023/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Abtv. 43. § (1) bekezdésére figyelemmel. Álláspontja szerint a fenti, kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a XX. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.
- [3] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege, figyelemmel az alapul szolgáló peres ügy tényállására, az alábbiakban foglalható össze.
- [4] Az indítványozó (aki az alapul szolgáló peres ügy felperese volt) és az alperes munkatársak voltak. A peres felek között 2021. július 12. napján munkahelyi konfliktus alakult ki, mely során az alperes támadólag lépett fel a felperessel szemben, őt az orosz „szuka” szóval illette (melynek magyar jelentése: céda), továbbá a felperes arcához dobott egy vastag papírköteget. A felperes személyiségi jog megsértése iránti keresettel élt, annak megállapítását kérve, hogy az alperes megsértette az egészséghez fűződő személyiségi jogát. Ezen jogsértés alapján 17 000 000,- Ft sérelemdíj és kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Érvelése szerint az alperes által tanúsított magatartás súlyos hatással volt a pszichés állapotára, egészségromlást, pánikbetegséget, poszttraumás stressz szindrómát okozva neki. Az alperes a kereset elutasítását kérte. A Fővárosi Törvényszék 28.P.22.022/2021/34.

számú ítélete a keresetet részben alaposnak találta. Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes egészséghez fűződő személyiségi jogát azzal a magatartásával, hogy 2021. július 12. napján a munkahelyén agresszíven lépett fel a felperessel szemben, a „szuka” jelzővel illette, valamint egy papírköteget vágott hozzá. E jogsértés alapján az alperest 1 000 000,- Ft sérelemdíj és kamata megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint a peres felek közötti konfliktus tényét az alperes nem vitatta. A vita tárgyát az képezte, hogy a felperes egészségromlását az említett felek közötti konfliktus okozta-e. Az elsőfokú ítélet álláspontja szerint a perben kirendelt igazságügyi szakértői vélemény mindezt alátámasztotta. Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság jogerős ítélete az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezését megváltoztatta, és a keresetet teljes egészében elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy a perben azt kellett vizsgálni, hogy az alperes kereset alapjául szolgáló magatartása megsértette-e a felperes egészséghez fűződő személyiségi jogát. Azt azonban az igazságügyi szakértői vélemény – a rendelkezésre álló orvosi dokumentáció értékelése nélkül – nem támasztotta alá, ezért a felperes egészségi állapota és az alperes magatartása közötti okozati összefüggést nem igazolta. Ennek hiányában a személyiségi jog megsértésének a jogkövetkezményeit sem lehetett alkalmazni.

- [5] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a másodfokú bíróság az ügy érdemére kiható jelentős jogszabálysértést vétett, mivel a felülbírálati jogkört a fellebbezési kérelmen túlterjeszkedve gyakorolta. Az alperes a fellebbezésében ugyanis az elsőfokú bíróság ítéletének jogsértés megállapítására vonatkozó rendelkezését támadta, ugyanakkor az nem tartalmazott érvelést a sérelemdíjra és annak összegére nézve. A felperes felülvizsgálati kérelmének további érvelése szerint az alperes az elsőfokú eljárás során a kirendelt igazságügyi szakértő véleményével összefüggő érvelését a bíróság felhívása ellenére nem adta elő, a szakvéleményével kapcsolatos aggályait ugyanis elkésetten, csak a fellebbezésben tárta a bíróság elé. Továbbá az elsőfokú bíróság a feleket a szakvélemény aggályosságáról [Pp. 317. § (1) bekezdés d) pontja] nem tájékoztatta, a másodfokú bíróság pedig eltérő jogi álláspontja ellenére nem hozta a felek tudomására, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetését nem tartja megfelelőnek [Pp. 370. § (4) bekezdés]. Ezért – nézete szerint – a szakvéleményt aggálytalannak kell tekinteni, így az a felperes keresetét alátámasztja. Emellett kifejtette, hogy az alperes perben tanúsított magatartását az eljárás-támogatási kötelezettséggel [Pp. 4. § (1) bekezdése], valamint a jóhiszeműség elvével (Pp. 5. §) is ellentétesnek véli, mivel a szakvéleménnyel kapcsolatos aggályait annak ellenére nem közölte, hogy indítványozhatta volna a szakvélemény aggályosságának

kiküszöbölését. Emellett a felperesi fellebbezés szerint a jogerős ítélet súlyosan sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését, mivel nem ad számot arról, hogy milyen indokokra figyelemmel döntött a szakvélemény bizonyító erejéről, a bizonyítékok mérlegeléséről. A másodfokú bíróság úgy állapította meg a szakvélemény aggályosságát, hogy arra a hivatkozott jogszabályok alapján nem volt lehetőség. Az indítványozó mint felperes fellebbezése szerint a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 300. § (1) bekezdését is, mivel a felperes egészséghez fűződő jogának megsértése olyan szakkérdés, melynek megítéléséhez különleges szakértelem szükséges. Érvelése szerint a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye aggálytalan volt, a további bizonyítékok annak megdöntésére nem voltak alkalmasak. Így nem lehet eljutni olyan jogi következtetésre, hogy a felperes már korábban is mentális betegségben szenvedett. Továbbá a felperes érvelése szerint a másodfokú bíróság a Ptk. 2:43. § a) pontját sértve állapította meg, hogy a mentális egészség perbeli cselekmény hatására bekövetkezett romlása ellenére sem állapítható meg az egészséghez fűződő jog megsértése. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

- [6] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet alaptalannak találta, a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria elsőként kiemelte a felülvizsgálati eljárás speciális, rendkívüli jellegét, utalva arra, hogy kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát [Pp. 423. § (1) bekezdés]. Mindezek alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörének korlátaira vonatkozó Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabályt sértve döntött-e a fellebbezésről. Megjegyezte továbbá, hogy a felülbírálati jogköre korlátait nemcsak az képezi, hogy a fellebbezés milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy az milyen indokkal történik. Egyben utalt arra, hogy önmagában a fellebbezésben esetlegesen tévesen megjelölt fellebbezési értéknek nincs jelentősége. Megállapította: a fellebbezés azt is tartalmazza, hogy a jogorvoslati kérelem az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését nem érinti. A másodfokú bíróság a Pp. 366. § (2) bekezdésének megfelelően ezt a tartalmi következtetlenséget helytállóan úgy oldotta fel, hogy az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset teljes egészében történő elutasítására irányul, melynek indoka a sérelemdíj jogalapjának, a személyiségi jog megsértésének a vitatása. A felülvizsgálati ítélet indokolása utalt arra, hogy nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését, amennyiben a jogerős ítélet nem tér ki egyenként a fél által felhozott valamennyi évrre. Elegendő a bíróság mérlegelési szempontjait és jogi álláspontját tartalmaznia. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által a jogsértés alapjául megjelölt magatartások nem vezettek a felperes egészséghez fűződő jogának megsértéséhez, mert ezt a kirendelt igazságügyi szakértő

szakvéleménye – összevetve a peradatokkal – nem támasztja alá. Ezt követően egyenként foglalkozott a felperesi, igazságügyi szakértői vélemény vonatkozásában állított jogsértésekre vonatkozó érveivel [így – többek között – a Pp. 313. § (2) bekezdése, a Pp. 4. § (1) bekezdése, a Pp. 5. §-a, a Pp. 317. § (2) bekezdése, a Pp. 373. § (1)-(3) bekezdései, valamint a Pp. 300. § (1) bekezdése megsértésével] összefüggésben. A felülvizsgálati ítélet indokolásában azokat külön – külön megcáfolta. A kúria ítéletének indokolásában azt is hangsúlyozta, a másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértői vélemény bizonyító erejéhez nyomatékos kétség fér, mert az alperes keresetben megjelölt magatartása és a felperes mentális állapota közötti oksági kapcsolatot kétségmentesen nem támasztja alá. Kiemelte, hogy a jogerős ítélet indokolása nem tér el a kapcsolódó bírói gyakorlattól, ugyanakkor a másodfokú ítéletből kitűnően a keresetet azért utasította el, mert az adott ügyben nem volt megállapítható, hogy a felperes egészségében az alperesi magatartással összefüggésben következett be sérelem. Végül összegzése szerint a személyiségi jog megsértését a rendelkezésre álló orvosi iratok és egyéb peradatok önmagukban nem támasztották alá, a felperes büntetőeljárás során beszerzett szakértői vélemény felhasználására vonatkozó indítványát az elsőfokú bíróság visszautasította, a kirendelt igazságügyi szakértői vélemény pedig a Pp. 316. § (3) bekezdése alapján nem volt figyelembe vehető, ezért nem sértette a Ptk 2:43. § a) pontját a másodfokú bíróság ítélete, amely a perbeli esetben nem állapította meg az alperes magatartásával összefüggésben a felperes egészséghez fűződő jogának a megsértését.

- [7] 2.2. Az indítványozó az Alkotmánybírósághoz benyújtott, az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz szerint a Kúria Pfv.IV.20.944/2023/8. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.191/2023/5. számú ítélete az XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, valamint a XX. cikk (1) bekezdése szerinti testi és lelki egészséghez való jogát sérti. Az indítvány a tényállás részletes bemutatását követően kifejtette, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelme következett be egyrészt az említett bíróságok súlyos, anyagi jogi jogsérelemhez vezető eljárásjogi mulasztása folytán, mivel az igazságügyi szakértői vélemény aggályosságát nem jelezték a felek felé és nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy annak aggályosságát kiküszöböljék. Ezzel kapcsolatban utalt a Nagykommentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez írott vonatkozó magyarázatára, továbbá az indítványozó által az adott ügyekhez kapcsolódónak vélt határozataira {9/2017. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [27], 3417/2022. (X. 21.) Indokolás [33]-[35], [43] Emellett az indítványozó a kifogásolt bírósági ítéletek folytán a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét az indokolt bírói döntéshez való jogának a sérelme folytán is állította. Utalt a Pp. 346. §-ának (5) bekezdésére, amely alapján a jogi indokolás – többek között – tartalmazza azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált

bizonyítottak. Emellett utalt az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatára. Álláspontja szerint a másodfokú ítélet a fenti jogsérelmet eredményezte azzal, hogy elmulasztotta megindokolni, miért vélte aggályosnak a szakértői véleményt, illetve miért nem vélte alkalmasnak az alperesi magatartás és a testi és lelki egészséghez való joga közötti ok-okozati összefüggés alátámasztására. Ezt a Kúria ítélete nem orvosolhatta, mivel azt „utólagosan, már az eljárás jogorvoslattal orvosolhatatlan stádiumában tette”. Álláspontja szerint emellett sérült az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésébe foglalt testi és lelki egészséghez való joga is, ugyanis érvelése szerint a szakvéleménynek a kirendelt szakértő periratokban elfoglalt álláspontjával történő kiegészítése alapvető joga sikeres kiegészítését eredményezte volna. Az indítványozó szerint ez az alapjoga az eljárási jogsértések révén védelem nélkül maradt.

- [8] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [9] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [10] 3.1. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
- [11] a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- [12] b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [13] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó indítványát határidőben nyújtotta be (az indítványozó perbeli jogi képviselője útján) a Kúria ítéletét 2024. március 11-én vette át, míg az alkotmányjogi panaszát 2024. május 10-én terjesztette elő).
- [14] Az indítványozó jogi képviselője meghatalmazását csatolta.
- [15] Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jogai sérelmére hivatkozott, ezért az

alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel személyiségi jog megsértése iránt indított peres ügyben felperes [27. § (2) bekezdés a)-c) pontjai] volt, fennáll.

- [16] 3.2. Az indítványi kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben tesz eleget. Az indítvány tartalmazza: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b)* az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést; *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdése, XX. cikk (1) bekezdése]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [XXVIII. cikk (1) bekezdés], *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt.
- [17] Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése vonatkozásában az indítvány alkotmányjogi érvelése valójában az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában előadott érveire vezeti vissza ezen alapjoga sérelmét, önálló érvelést ezzel összefüggésben nem tartalmaz. Ezért erre nézve az nem felel meg a határozottság fent idézett Abtv. 52. § (1b) bekezdése *e)* pontjában foglaltaknak, ami az érdemi vizsgálat akadályát képezi.
- [18] 3.3. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [19] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő, Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17] – [18]}.
- [20] Ugyanakkor a 3459/2022. (X. 28.) AB végzés – utalva a 3309/2022. (VI. 24.) AB végzésében foglaltakra {Indokolás [29]} – hangsúlyozta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti

alkotmányjogi panasz eljárásban az Alkotmánybíróság feladata nem az, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény-és jogkérdéseit vizsgálja felül, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól {Indokolás [16]}.

- [21] Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti sérelmét két okból állította: egyrészt a bíróságnak az indítványozó által vélt, a bizonyítási eljárás lefolytatásával összefüggő „mulasztása” okán, továbbá azért, mert álláspontja szerint a bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének.
- [22] Az Alkotmánybíróság a bizonyítási eljárás – indítványozó által vélt hiányossága, annak elmulasztása vonatkozásában megállapította, hogy a Kúria felülvizsgálati ítélete, a fent már ismertetettek szerint erre kitért. Így sem ez, sem az indokolási kötelezettség nem szenvedett csorbát. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság azt is érzékelte, hogy az indítvány valójában az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény- és jogkérdéseit kívánja az Alkotmánybíróság által felülvizsgáltatni.
- [23] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55], 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [24] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróságok tényállás-megállapításának, bizonyíték-értékelésének, illetve a bizonyítási eljárás látszólagos elmaradásának, továbbá ezzel összefüggő jogalkalmazásának helytállóságát vitatva. Így az indítványozó alkotmányjogi panasa valójában a jogerős bírói és a felülvizsgálati bíróság döntésének felülbírálatára irányul. Ezért jelen ügyben érdemi vizsgálatra okot adó körülmény nem merült fel.
- [25] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírói eljáráshoz való jog sérelmével

összefüggésben nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi kérdésként lehetne értékelni, illetve amely a megsemmisíteni kért bírói döntések érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességét vetné fel, ami az alkotmányjogi panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolttá tenné. Ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltétel nem áll fenn.

- [26] 4. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontja, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2024. október 15.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tündes. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró